

Sagen sattes til Forhandling.

Korsgaard: Nu man er kommet saa godt i Gang, er det jo bedst at blive ved, maaske ogsaa paa en lidt unormal Linie, idet det ikke er almindeligt, at nogen tager Ordet ved Normeringslovens første Behandling. Naar jeg bryder denne Regel, er Grunden den, at der i Lovforslaget, som det foreligger, under Punkterne 332 og 333 findes Bestemmelser, der ganske afgjort viser, at det fortsat er Mening, at de ved Statsbanerne ansatte skal tage deres Afsked, naar de naar 65 Aars Alderen. Jeg havde ved Finanslovsforslagets anden Behandling Lejlighed til at paavise, at den Velvilje, som Socialdemokratiet tillsyneladende nyder hos Tjenestemændene, i overordentlig høj Grad er ufortjent. Jeg skal henvise til mine Bemærkninger ved den Lejlighed og ikke fordybe mig i dette ud over at gentage, at det politiske Bedrag, som man gjorde sig skyldig i efter Statsminister Staunings tidligere Udtalelser, dengang man forlod Guldets, var et Bedrag, som økonomisk set i allerhøjeste Grad vendte sig netop mod Tjenestemændene, og over for hvilket enhver anden beslægtet politisk Handling foretaget i den Tid, jeg har haft med Politik at gøre, er for intet at regne. Men ud over denne generelle, efter min Mening slette Handling over for Tjenestemændene saa fortsætter man jo specielt over for Statsbanetjenestemændene en Linie, som jeg synes efterhaanden virker helt urimelig. Det er jo da en Kendsgerning, at Statsbanerne efterhaanden maa tage en Del nye Mennesker ind, og det er vist overmaade tvivlsomt, om det rent pengemæssigt set betaler sig at afskedige de 65-årige, idet dette i større eller mindre Grad netop maa give Anledning til, at der maa tages nye Folk ind. Men at det er en Urimelighed og føles som saadant af en Tjenestemand i Statsbanerne, der endnu i 65 Aars Alderen har sin fulde Arbejdsevne, at han skal være helt anderledes stillet end enhver anden Tjenestemand i Statens Tjeneste, det er givet.

Jeg tager derfor Ordet ved denne Lejlighed for at understrege dette og for at give det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med Sagen, en speciel Lejlighed til at beskæftige sig med hele Spørgsmaalet. Det er mit oprigtige Haab, at det Resultat, man saa vil komme til, maa blive, at denne Særbestemmelse for Stats-tjenestemændene inden for Jernbanevæsenet fjernes. Der maa i dette Land — og det

er for mig en ganske overordentlig vigtig Ting — være Lighed for Loven! Det kan ikke være rimeligt og har aldrig kunnet være det, at Mænd ansat i en Tjenestegren, fordi Lederen finder paa, at der kan tjenes nogle Penge ved at afskedige dem, skal behandles helt anderledes end andre Tjenestemænd. Jeg haaber, som sagt, at naar Normeringslovsforslaget til sin Tid forlader Folketinget, vil denne Særbestemmelse for Statsbanernes Tjenestemænd være udgaaet.

Finansministeren (H. P. Hansen): Som det ærede Medlem sagde, er det jo ikke almindeligt, at vi ved første Behandling af Normeringslovsforslaget optager en Debat, og jeg skal heller ikke indlade mig paa nogen Debat med det ærede Medlem, men kun sige, at der vil i Udvalget være Lejlighed til at forhandle om alle Spørgsmaalene. Jeg synes, at Det konservative Folkeparti, som i Lønningsraadet har givet Tilslutning til dette Lovforslag, kunde have ventet med at optage en Debat, indtil Forslaget kom i Udvalg. Den konservative Repræsentant i Lønningsraadet har ikke indtaget nogen Særstilling, og det Forslag, som jeg her har forelagt, har paa alle Punkter opnaaet enstemmig Tilslutning inden for Lønningsraadet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. P. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud ved Merbeskæftigelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4205; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3006).

Lovforslaget sattes til Forhandling.